

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy – w przypadku, gdy przepisy państwa członkowskiego przyjęte celem dokonania transpozycji dyrektywy stanowią, w zastosowaniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE, że po dacie przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę podmioty zbywający i przejmujący są solidarnie odpowiedzialne za zobowiązania, również te związane z wynagrodzeniem, które powstały jeszcze przed przejściem w oparciu o obowiązujące w momencie przejścia umowy o pracę, zgodna z tym przepisem dyrektywy jest wykładnia, na mocy której odpowiedzialność solidarna za wcześniejsze zobowiązania nie ma zastosowania w przypadku, gdy przejście przez nowego wykonawcę znacznej części pracowników wynika z ustanowionego w regulującym zatrudnienie w danym sektorze układzie zbiorowym nakazu, a brzmienie postanowień tego układu zbiorowego wyklucza taką odpowiedzialność solidarną za zobowiązania powstałe przed przejściem zakładu pracy na inne przedsiębiorstwo?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 82, s. 16

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo
(Hiszpania) w dniu 9 lutego 2017 r. – NCG Banco, S.A. (obecnie Abanca Corporación Bancaria, S.A.)/
Alberto García Salamanca Santos**

(Sprawa C-70/17)

(2017/C 121/24)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: NCG Banco, S.A. (obecnie Abanca Corporación Bancaria S.A.)

Strona pozwana: Alberto García Salamanca Santos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy, przy rozpatrywaniu nieuczciwego charakteru warunku dotyczącego wcześniejszej wymagalności spłaty objętego konsumentką umową kredytu hipotecznego przewidującego natychmiastową wymagalność tego kredytu ze względu na nieuiszczenie jednej raty oprócz innych przypadków nieuiszczenia w odniesieniu do większej liczby rat, mógł dokonać jedynie oceny nieuczciwego charakteru części warunku lub przypadku nieuiszczenia raty i utrzymał ważność warunku dotyczącego wcześniejszej wymagalności spłaty ze względu na nieuiszczenie rat, także przewidzianego zasadniczo w postanowieniu, niezależnie od tego, iż konkretne orzeczenie w przedmiocie ważności lub nieuczciwego charakteru należy odroczyć do momentu wykonania uprawnienia?
- 2) Czy po stwierdzeniu, że warunek dotyczący wcześniejszej spłaty umowy pożyczki lub kredytu zabezpieczonej hipoteką jest nieuczciwy, sąd krajowy posiada kompetencje zgodnie z dyrektywą 93/13, aby móc ocenić, czy uzupełniające zastosowanie przepisu prawa krajowego, pomimo, iż oznacza wszczęcie lub kontynuowanie postępowania egzekucyjnego wobec konsumenta, okaże się dla konsumenta bardziej korzystne niż umorzenie tego szczególnego postępowania w przedmiocie egzekucji wierzytelności zabezpieczonej hipoteką i umożliwienie wierzycielowi wytoczenia powództwa o rozwiązanie umowy pożyczki lub kredytu, lub roszczenie o zapłatę należnych kwot i późniejsze wykonanie wyroku skazującego, bez korzyści, które przyznaje konsumentowi szczególna egzekucja wierzytelności zabezpieczonej hipoteką?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. 1993, L 95, s. 29).

Skarga wniesiona w dniu 24 lutego 2017 r. – Komisja Europejska/Republika Bułgarii

(Sprawa C-97/17)

(2017/C 121/25)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Michajłowa, C. Hermes)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Żądania strony skarżącej

- Orzeczenie, że ze względu na to, iż nie zakwalifikowała jako obszaru specjalnej ochrony ornitologicznie ważnego miejsca „Riła” w całości, Republika Bułgarii nie dokonała klasyfikacji najbardziej odpowiednich, pod względem liczby i powierzchni, obszarów jako obszarów specjalnej ochrony w celu ochrony gatunków ptactwa wskazanych w załączniku I do dyrektywy 2009/147/EO⁽¹⁾ w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, i w ten sposób nie wykonała swoich zobowiązań określonych w art. 4 ust. 1 wskazanej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sprawa dotyczy ochrony licznych zagrożonych gatunków ptactwa określonych w załączniku I do dyrektywy dotyczącej ptactwa, a także ich siedlisk na obszarze w górach Riła, położonych w południowozachodniej części Bułgarii. Ornitologicznie ważne miejsce „Riła” jest jednym z najważniejszych obszarów zarówno w Bułgarii, jak i w Unii Europejskiej dla ochrony ponad 130 gatunków gniazdującego tam ptactwa. Z europejskiej perspektywy ochrony przyrody ważnych jest 41 gatunków, a jeden z nich jest zagrożony na poziomie światowym.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy dotyczącej ptactwa gatunki wymienione w załączniku I podlegają specjalnym środkom ochrony dotyczącym ich naturalnego siedliska w celu zapewnienia im przetrwania oraz reprodukcji na obszarze ich występowania. Podobnie art. 4 ust. 1 dyrektywy dotyczącej ptactwa stanowi, że państwa członkowskie dokonują klasyfikacji jako obszarów specjalnej ochrony właśnie najbardziej odpowiednich pod względem liczby i powierzchni obszarów w celu ochrony wspomnianych gatunków.

Zdaniem Komisji Republika Bułgarii powinna była zakwalifikować jako obszar specjalnej ochrony ornitologicznie ważne miejsce „Riła” w całości, lecz do tej chwili tego nie uczyniła. Komisja przedstawiła dowody istotności ornitologicznej niesklasyfikowanych obszarów w ornitologicznie ważnym miejscu „Riła”.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, Dz. U. 2010, L 20, s. 7.

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2016 r. w sprawie T-762/14,
Koninklijke Philips NV, Philips France/Komisja, wniesione w dniu 24 lutego 2017 r. przez
Koninklijke Philips NV, Philips France**

(Sprawa C-98/17 P)

(2017/C 121/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Koninklijke Philips, Philips France (przedstawiciele: J.K. de Pree, advocaat, T.M. Snoep, advocaat, A. M. ter Haar, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji, w jakim dotyczy spółek Koninklijke Philips NV i Philips France oraz
- uchylenie lub obniżenie grzywien nałożonych na Koninklijke Philips NV i Philips France oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego.